

de wijkkrant

Vereniging Professoren- en Burgemeesterswijk

Vele zorgen rond sneltram niet weggenomen

De eventuele aanleg van de lightrail (RijnGouwelijn) door de Leidse binnenstad is reeds enkele jaren een vele tongen losmakend onderwerp. De realisatie van dit project is dichterbij gekomen nu de gemeenteraad van Leiden met grote meerderheid akkoord is gegaan met een voorstel van het college van B & W voor de aanleg door de binnenstad.

In dit 'voorkeustracé' rijdt de sneltram vanuit Gouda en Alphen a/d Rijn strak langs onze wijken, namelijk over de spoordijk via bestaand spoor langs de Melchior Treublaan, vervolgens bij station Lammenschans de spoordijk af naar de Lammenschansweg, en zo richting binnenstad (Korevaarstraat, Breestraat, Kort Rapenburg, Blauwpostbrug, Steenstraat, Stationsweg, Stationsplein, LUMC en verder naar het Transferium

bij de A44; vervolgens verder richting Katwijk en Noordwijk).

Het bestuur van de wijkvereniging Professoren- en Burgemeesterswijk heeft in 2001 een werkgroep samengesteld van bewoners om te bepalen welke houding onze wijkvereniging tegenover dit mega-plan moest innemen. Dit heeft geleid in 2001 en 2002 tot het indienen van een uitgebreide schriftelijke reactie door ons en het formuleren van onze kijk op de zaak op informatie- en inspraakavonden en richting de gemeenteraad.

Zeven zorgen

Wij zijn in onze opstelling altijd uitgegaan van de mogelijke gevolgen van de komst van deze sneltram voor de leef-

lees verder op pagina 3

Openlucht-kerstviering op 14 december: iedereen welkom!

Inmiddels voor het zevende jaar organiseren de Wijkvereniging en de werkgroep Zeemanlaan de grote Kerstboom op het plantsoen van de Zeemanlaan. De feestelijke ontsteking van de lichtjes is inmiddels uitgegroeid tot een traditie, met een gezellig samenkomen van jong en oud. Voor de kinderen is er als vanouds limonade en warme chocomel, voor de ouderen is er glühwein. Vanwege het succes van de twee voorgaande jaren zullen er ook dit jaar weer Kerstliederen rond de boom worden gezon-

gen. Hieraan zullen we dit jaar extra aandacht gaan besteden. De lampjes worden op zaterdag 14 december om exact 17.00 uur ontstoken en we nodigen iedereen uit om hierbij aanwezig te zijn.

Namens de Wijkvereniging en Werkgroep, Frank van Akkeren

Inhoud

- Zorgen rond sneltram niet weggenomen 1
- Openlucht-kerstviering 1
- De belangenvertegenwoordigers van de ouderen in onze wijk 4
- Verkeersveiligheid 5
- Herinrichting 'scholengebied' 5
- Kerkdiensten en kerkvieringen 5
- Sint Maarten 6
- Toen ging het licht uit 7
- Nieuw parkeerbeleid 8
- Herstelplan park Roomburg 8
- Zonnepanelen in de wijk 9
- Slager Nozeman 10
- Wijkwebsite blijft groeien! 11
- Nieuwtjes over De Speelschans 11
- Bonaventuracollege stelt zich voor 12
- Kunst aan huis 2003 13
- Buurtherinneringen 14
- De Professor 16
- Zwerfvuil: samen opruimen 17
- De Tuin 19
- De Boom 20
- Activiteitenfonds 22
- Advertenties van leden 22
- Wijkwijzer 23
- Wijkagenda 24

“Ga zo door!”

In de vorige wijkkrant stond een kleine enquête. Daarmee wilde de redactie peilen of de wijkkrant voldoet aan de behoeften en interesses van haar lezers. roewel het aantal reacties beperkt is gebleven (20, waarvan eenderde via de website), hebben we een aardige indruk gekregen. Ik loop de reacties even door.

Welke onderwerpen en rubrieken spreken u het meeste aan? De antwoorden bestaan zo'n beetje de hele breedte van de wijkkrant: activiteiten in en nieuws uit de wijken (professorenwijk, burgemeesterswijk, Rijndijkbuurt), gemeentebeleid voor onze wijken en de visie van de wijkvereniging daarop, geschiedenis van de wijk, zowel in ruimtelijke ordening, als straatnamen als persoonlijke herinneringen, verkeersveiligheid, parkeren, groenbeleid, openbaar vervoer, bereikbaarheid en de sneltram.

Welke onderwerpen of rubrieken mist u? Verschillende reacties gaven aan niets te missen, maar er waren toch ook lezers met goede tips voor onderwerpen waar de redactie meer aandacht aan kan besteden: winkels en bedrijven, sportclubs, bekende wijkbewoners, de buurtactiviteiten en: graag nog meer historische onderwerpen.

Leest u de wijkkrant helemaal, of gedeeltelijk? Hoe vindt u de vormgeving? Hoe vaak zou deze moeten verschijnen?

Het merendeel van de lezers in deze enquête verwelkomt de wijkkrant met vreugde en leest deze helemaal: "Altijd weer leuk als deze op de mat valt.". De professionele vormgeving verhoogt het leesplezier. Verschillende lezers denken dat het een kwartaalblad is en vinden dat een mooie frequentie. De waarheid is echter dat de wijkkrant drie maal per jaar verschijnt. We zouden overigens graag toe willen naar eens per kwartaal. Onderwerpen en medewerkers genoeg, het zal eerder om de kostenbeperking gaan. Komend voorjaar hakken we de knoop door.

Heeft u de website van de wijkvereniging wel eens bekeken? Diverse bewoners schreven dat zij door deze vraag voor het eerst een kijkje genomen hebben op www.profburgwijk.nl en onder de indruk waren van de kwaliteit, de snelheid en de hoeveelheid informatie. In deze wijkkrant leest u meer over wat deze website u te bieden heeft.

Bent u lid van de wijkvereniging? Bent u tevreden met de activiteiten van de wijkvereniging? De meeste lezers waren al lid, twee personen zelden nu lid te worden en één persoon zei niet lid te zijn: "je moet soms keuzes maken."

De wijkvereniging krijgt van de lezers net zoveel complimenten als de wijkkrant. Dat is goed nieuws: kennelijk lukt het ons om onze activiteiten en standpunten over het voetlicht te brengen. Lezers zien in (het bestuur van) de wijkvereniging een georganiseerde belangenbehartiger en gesprekspartner naar de gemeente, maar ook een organisator van leuke en interessante activiteiten in de wijken.

Tot slot: heeft u nog algemene opmerkingen of suggesties? Een lezer gaf ter overweging om leden tussen de wijkkrant door een eigen leden-nieuwsbrief te zenden, met het oog op de actualiteit en verenigingsnieuws. Voortsnog denken we dat onze mooie website (www.profburgwijk.nl) hier in voorzie. Maar ja, dan moet je een computer hebben. We zullen de tip bespreken met alle betrokkenen: redactie, webmaster en bestuur. Zijn er nog meer leden met creatieve ideeën over communicatie? De meeste lezers steken het bestuur en de redactie een hart onder de riem: "ga zo door!"

In deze laatste wijkkrant van het jaar 2002 komt volgens mij iedereen goed aan haar of zijn trekken. Natuurlijk houdt de sneltram ons zeer bezig, maar evenzogoed is het leuk om de vaste rubrieken te lezen, al vooruit te kijken naar 2003 en in deze wijkkrant te lezen over de voorbereidingen voor kunst-over-de-vloer en koningininedag. Ik hoop u allen onder de kerstboom te treffen op 14 december! Prettige feestdagen en alvast een goede jaarwisseling!

Thomas van Duin
Voorzitter Vereniging
Professoren- en Burgemeesterswijk

Storm in de wijk

baarheid van onze wijken en voor de bewoners. We hebben geen standpunt ingenomen over de wenselijkheid van deze nieuwe verbinding van openbaar vervoer op zich en hebben ons dus ook niet voor of tegen deze sneltram uitgesproken. We hebben onze grote zorgen aangegeven over de gevolgen van deze sneltram voor de volgende zeven zaken:

- 1 de leefbaarheid aan de Melchior Treublaan (dijkverhoging en -verbreding, geluid),
- 2 de noodzaak van aftakking van bestaand spoor aan de zuidzijde van station Lammenschans,
- 3 het belang van het blijven bestaan van station Lammenschans,
- 4 de leefbaarheid aan en rond het Kamerlingh Onnesplein,
- 5 de grote drukte van station Lammenschans en van een aan te leggen overstappunt (transferium) bij dit station (van bus op tram, van trein op tram, etc.), en de gevolgen hiervan voor de gehele buurt daar,
- 6 de veiligheid op de Lammenschansweg, vooral bij kruisingen,
- 7 de gevolgen van de komst van de sneltram voor de bestaande busverbindingen die onze wijken nu verbinden met de binnenstad (en regio). Immers: de sneltram zal doorgaande busverbindingen in de binnenstad gaan vervangen, waardoor er op zijn minst meer overstap komt. Ook zou de opstapmogelijkheid halverwege de Lammenschansweg weg kunnen vallen.

Deze kernpunten van leefbaarheid, veiligheid en bereikbaarheid hebben wij als noodzakelijke voorwaarden gepresenteerd in de planvorming. Daarnaast hebben we onze zorgen uitgesproken over het ontbreken van een samenhangende visie op stadsontwikkeling, bereikbaarheid en openbaar vervoer en over de financiële gevolgen voor Leiden (en dus ook voor haar burgers).

Raad beslist

In de loop van 2002 is door de gemeenteraad verzocht om tegenover het traject door de binnenstad (dat de voorkeur had van B&W) de mogelijkheden van bestaand spoor tot station Leiden Centraal te onderzoeken. Tot slot hebben wij (en ook vele anderen) kritiek geuit op de gang van zaken rond de besluitvorming in de gemeenteraad medio oktober 2002. Op een laat moment, met veel te korte verwerkingsmogelijkheid, kwam het pakket van antwoorden van de gemeente vrij waarin op de vele aspecten, vragen en kritieken is gereageerd. Ook de afweging tussen de twee trajecten en de afwijzing van de bestaand-spoor-variant maakte hier onderdeel van uit. Hier kon het principe van hoor-en-wederhoor slecht worden toegepast en leek het ons onmogelijk voor de gemeenteraad (en

-commissie) om alle informatie en mondelinge reacties gebalanceerd te wegen. De gemeenteraad heeft op 29 oktober toch het voorkeurs tracé goedgekeurd, met twee aanscherpingen (via moties) over veiligheid en gevolgen voor busbereikbaarheid.

Niet neerleggen bij afwijzing referendum

Medio oktober heeft ons bestuur zich aangesloten bij het plan om een referendum bij de gemeenteraad aan te vragen over de wenselijkheid van het voorkeurs tracé door de binnenstad. Hier werden in enkele dagen 2400 handtekeningen voor opgehaald. De aanvraag hiertoe voldeed aan alle procedurele eisen, maar toch volgde de gemeenteraad op 29 oktober bijna unaniem het college van B&W om het referendum af te wijzen. Een beroep werd gedaan op 'hogere gelegen belangen', zoals de streekschaal van dit plan en de dreiging rijksfinanciering voor het hele project mis te lopen, door een referendum (los van de uitkomst). Het bestuur van de wijkvereniging heeft, evenals een grote groep bewoners van de M. Treublaan en het Kamerlingh Onnesplein, hiertegen een bezwaarschrift ingediend bij de gemeente. De bewonersgroep Lammenschansweg heeft ook een bezwaarschrift ingediend en tevens een kort geding aangevraagd bij de rechter, om te voorkomen dat de gemeente meteen uitvoering gaat geven aan het genomen besluit, zonder de uitkomst van de bezwaarprocedure af te wachten. Indien de bezwaarindieners gelijk krijgen is er opnieuw de kans om het referendum door te zetten. Ondertussen wil de wijkvereniging permanent gesprekspartner worden van de gemeente (politieke partijen en wethouder), om maximaal invloed uit te oefenen over onze zorgpunten.

Thomas van Duin

De belangenvertegenwoordigers van de ouderen in onze wijk

Meerdere malen is in het bestuur van de wijkvereniging de wens uitgesproken om de banden met de ouderenorganisaties in onze wijk steviger aan te halen. In onze wijk wonen immers veel ouderen en het is belangrijk om goed op de hoogte te zijn wat er zich onder hen afspeelt.

Op 19 november dit jaar hebben wij een ontmoeting gehad met vertegenwoordigers van verschillende organisaties, te weten: de dames A. van Mil (Stichting Dienstverlening Leiden), L. Koolhaas (coördinator Leidse Senioren Zelfstandig), C. Monfils (bewonerscommissie Rijndijkbuurt) en de heren E. Meyer (bewonerscommissie Temminckstraat e.o.) en G. van Veen (buurt- en ouderenwerk Leidse Welzijnorganisatie). Wij waren onder de indruk van de veelheid van activiteiten voor ouderen en ook dat naast enige professionele hulp de senioren zelf heel veel ideeën aandragen, helpen met het organiseren van activiteiten en veel vrijwilligerswerk verrichten.

We noemen enkele:

- De "toets"groep. Deze bestaat uit ouderen afkomstig uit verschillende buurten in onze wijk die eenmaal per maand bij elkaar komen om allerlei zaken te bespreken die voor ouderen van belang zijn. Vragen, klachten, behoeften, knelpunten en opmerkingen kunnen besproken worden en oplossingen worden gezocht en ook vaak gevonden.
- Elke maandagochtend van 10-12 uur is er een inloopochtend in het Trefpunt (Professorenpad 1), bedoeld om onder het genot van een kopje koffie met elkaar te praten: sociale

contacten en gezelligheid staan voorop! Iedere 55+er is daar van harte welkom!

- Op de eerste en laatste vrijdagmiddag van de maand is er een spelletjesmiddag van 14 uur tot 16 uur met daarna tijd voor een gezellig samenzijn met een drankje.
- Activiteiten als fietstochten, wandelingen, gezamenlijke maaltijden, kookcursussen en barbecues worden meerdere malen per jaar georganiseerd.
- In de 55+ activiteitenkrant, die uitgegeven wordt door de SDL en de LWO staat alles uitgebreid vermeld. Iedere oudere die bekend is bij de Stichting krijgt deze krant thuis bezorgd. Maar er zullen vast wel ouderen zijn die deze krant nog niet ontvangen. Wilt u de activiteitenkrant ook in de bus krijgen? Een telefoontje naar 5128183 (LSZ) is voldoende.

Een veelheid aan initiatieven van vitale en welbewuste ouderen die hun eigen belangen goed in de peiling houden. Besloten is dat de wijkvereniging en de ouderenorganisaties regelmatig contact zullen houden.

Ada Ravestein en Netty Steenstra

N.B. Op dinsdag 10 december a.s. wordt voor de tweede keer een kerstboom geplaatst voor het Trefpunt, Professorenpad 1. Om ongeveer 16.15 worden de lichtjes aangestoken. Leuk voor jong en oud om te gaan kijken!

Koninginnedag 2003: tips en hulp gezocht!

De enthousiaste werkgroep Koninginnedagviering gaat binnenkort de voorbereiding voor 30 april 2003 ter hand nemen. Het succesvolle programma van de viering in 2002 zal als model dienen. Heeft u tips voor het program-

ma of wilt u meedoen in de voorbereiding, of ter plekke, bij de uitvoering? Geef dit dan even door aan de secretaris van de wijkvereniging, Jan Burgmeijer, mail tinja@vxs.nl of telefoon 5126084.

Verkeersveiligheid Herinrichting 'scholengebied' komt eindelijk dichterbij

In deze wijkkrant is er al vaak over geschreven en het geduld werd lang op de proef gesteld. Maar nu is dan eindelijk de kerk door de kerk: de gemeente heeft het herinrichtingsplan voor het scholengebied (Burggravenlaan-Van Vollenhovenkade-Meijerskade) aan de direct omwonenden aangeboden. Zij kunnen hier tot 14 december bezwaar tegen maken. De wijkvereniging en de ouder-initiatiefgroep 'Kinderen veilig naar school' in onze wijk hebben hier al meer dan twee jaar op aangedrongen. Het gaat om aanleg van drempels, herinrichting van parkeervakken in straten, het plaatsen van fietsklemmen bij de scholen, het versmallen van de straten op sommige plekken en het instellen van éénrichtingsverkeer in twee straten (Scholtenstraat en Oppenheimstraat). De gemeente haalt de wijkvereniging expliciet aan in haar informatiebrief aan de bewoners: "Daarbij is vooral door de wijkvereniging aange-drongen op verdergaande maatregelen om het verkeer terug te dringen, af te remmen en beter te reguleren." De aard van de reacties bepaalt wanneer het plan kan worden uitgevoerd. De wijkvereniging en ouder-initiatiefgroep hopen dat dit zo spoedig zal gebeuren.

Bewoners Meijerskade vragen om drempels
Recent is in het grootste deel van de wijk een 30 km zone ingevoerd. De Meijerskade is één van de weinige straten waar dit niet is gebeurd. Dit leidt al langere tijd tot gevaarlijke situaties. Er wordt hard gereden, terwijl de Meijerskade door veel schoolkinderen wordt gebruikt. De maat is daarom vol voor de bewoners. Zij verlangen dat de gemeente twee verkeersdrempels in hun straat legt. Dit verzoek is in november ingediend en wordt niet alleen door bijna alle bewoners ondersteund, maar ook door 127 steunbetuigingen van leerkrachten, ouders en kinderen van de Lorentzschool en 54 steunbetuigingen van passerende automobilisten. De bewoners hopen dat hun wens opgenomen wordt in het grote herinrichtingsplan van het scholengebied.

Kerkdiensten en kerkvieringen rond Kerstmis

Oud-Katholieke Parochie

- 1, 8 en 15 december om 17.00 uur: Oecumenische vespers: voorbereiding van een half uur op het hoogfeest van Kerst.
- 24 december om 22.00 uur: Kerstnachtviering, met medewerking van het Oud-Katholieke Dameskoor.

Vredeskerk

- 19 december, sluitingsdatum opgave Kerstmaaltijd, zie 24 december.
- 24 december, om 18.30 uur: Kerstmaaltijd. Kerk open ca. 18.00 uur. Voor deze eenvoudige, gezamenlijke maaltijd kunt u zich opgeven bij Mw. A. Steenstra, tel. 5144560 en Mw. C. van Zwieter, tel. 5120447. Er is ruimte voor ontmoeting, muziek en samen-zang.
- 24 december, om 20.00 uur: Kerstavonddienst met medewerking van de Cantorij. Na de dienst wordt er in de Kerststal chocolademelk, koffie en glühwein geschonken.
- 25 december, om 10.00 uur: Dienst van Schrift en Tafel voor jong en oud, met medewerking van het Emoenaakoor.

R.K. Petrusparochie

- 19 december om 10.30 uur: Boeteviering.
- 22 december om 17.00 uur: Oecumenische Kerstsamen-zang, waaraan meewerken de koren van de parochies en gemeenten.
- 24 december om 18.30 uur: Gezinsviering met medewerking van een Kinderkoor.
- 24 december om 22.00 uur: Nachtmis met medewerking van de Cantorij.
- 25 december om 09.30 uur: Eucharistieviering met medewerking van een Dames- en Herenkoor.
- 25 december om 12.00 uur: Kindje wiegen.
- 26 december om 09.30 uur: Eucharistieviering met samen-zang.
- 31 december om 17.00 uur: Vesper met medewerking van Dames- en Herenkoor.
- 26 januari, aanvang onbekend, Jeugd Symphonie orkest, nadere gegevens nog niet voorhanden.

Sint Maarten volgend jaar in de hele wijk!

Op 11 november, zodra het donker wordt, gaan de lampionnen en kaarsen aan. Steeds meer kinderen in de wijk vieren dan Sint Maarten.

Er zijn dit jaar twee startpunten; de Du Rieustraat en de hoek van De Laat de Kanterstraat en de Thorbeckestraat. De kinderen in de Du Rieustraat krijgen gezelschap van hun nieuwe burens; de nieuwe gebruikers van de gymzaal. In de Laat de Kanterstraat klinkt een accordeon.

Nog nooit was het bordje boerenkool zo snel leeg en zelfs het bakje yoghurt gaat in een razend tempo naar binnen. De kinderen hebben namelijk haast. Om zes uur is het verzamelen om voor de tweede keer in deze buurt van de wijk Sint Maarten te vieren. Iets voor zessen gaan ze op pad met in de ene hand hun prachtig zelfgemaakte lampion en in de andere hand een zo groot mogelijke tas (je kan immers niet weten). Ze zijn niet de enige. Uit alle hoeken en gaten komen lichtjes te voorschijn op weg naar het verzamelpunt. Het is een sprookjesachtig gezicht. En het wordt nog mooier als één van de moeders Sint Maarten liedjes begint te spelen op een accordeon.

Op het verzamelpunt worden groepjes gevormd en kaarten uitgedeeld. En dan gaan ze eindelijk echt op pad, op zoek naar huizen waar mensen een kaars voor het raam hebben neergezet. Daar mogen ze immers aanbellen, zingen en iets lekkers uitzoeken.

Door de grote opkomst zijn er veel groepjes, die elkaar kunnen zien en horen. Gelukkig maar dat er zoveel buurtgenoten

enthousiast reageren op de oproep om mee te doen. Er staan veel kaarsen voor de ramen, dus hoeven de kinderen niet lang te zoeken naar de lichtjes. Met een goed gevulde tas gaan de kinderen om zeven uur naar huis om hun buit nader te bekijken en met elkaar te vergelijken. Buiten op straat wordt het steeds stiller en gaan de lichtjes voor de ramen uit.

We zijn het er over eens: Sint Maarten is toch wel het allerleukste feest van heel de wereld! Bedankt lieve buurtgenoten voor het feit dat jullie daaraan hebben meegeholpen. En voor alle kinderen die hebben meegedaan: kijk op de website voor meer foto's van het feest.

Anneke de Leede

Op de wijkwebsite kunt u uw mening kwijt

De schitterende wijk-webswite www.profburgwijk.nl heeft veel informatie te bieden. Maar wist u dat u hier ook uw mening kwijt kunt? Dat u met anderen in discussie kunt? Daarvoor bestaan de forums. Niet alleen het bestuur van de wijkvereniging, maar iedereen die de website bezoekt, kan in een forum op een ander reageren. U kunt ook uw eigen forum, met uw eigen onderwerp, openen. Het werkt heel makkelijk en gebruiksvriendelijk.

Op dit moment zijn de volgende forums aangemaakt:

- Ronde of verkeerslichten Zeemanlaan-Lammenschansweg
- Light Rail: de sneltram

- RijnGouwelijn: laar D'66 weten wat u vindt van het afwijzen van het referendum
- Literaire thriller in prof.wijk
- Advies t.b.v. verbouwing
- De Speelweide
- Geldautomaten
- Boek over de wijk
- Fietsen op de stoep

Toen ging het licht uit

In 2001 verscheen een opmerkelijk en heel persoonlijk boek van de hand van wijkgenoot Ton Coebergh van den Braak.

In *Toen ging het licht uit* beschrijft hij nauwgezet het dementeringsproces van zijn vrouw Riek. Het boek werd alom geprezen en Coebergh kijkt terug op een bewogen jaar.

'Het was nooit de bedoeling er een boek van te maken', vertelt Coebergh in een huiskamer vol muziekinstrumenten aan de De Laat de Kanterstraat, waar hij sinds 1968 woont. 'Vanaf 1993, toen mijn vrouw ziek werd, heb ik steeds aantekeningen gemaakt. Ik deed dat om de gebeurtenissen te verwerken en om mijn beide dochters te informeren. Die zagen hun moeder alleen als

ze op haar best was: tijdens wederzijdse bezoeken en op feestjes. Maar in de beslotenheid van haar eigen huis was ze, naarmate de ziekte vorderde, steeds onrustiger en onzekerder. De tandem die we al langere tijd hadden vanwege de knieproblemen van mijn vrouw kwam dan goed van pas. We hebben tot op de dag voor haar opname in Mariënhaven (een psychogeriatrisch verpleeghuis in Warmond) eindeloze tochten gemaakt. Daar genoot ze enorm van.'

Veel belangstelling

De aantekeningen werden een boek op aandringen van een specialist van Mariënhaven. Coebergh werkte een jaar aan het bewerken van zijn teksten. Zodra het boek verscheen, kregen alle medewerkers van Mariënhaven het van hun directie cadeau. 'Mijn boek kwam daarmee in één klap thuis bij zo'n 1000 gezinnen en dat had een enorme impact', vertelt Coebergh. Een in het oog springende recensie in het dagblad Trouw en een mooie uitzending in het tv programma 'Kruispunt' deden de rest. Coebergh vond alle belangstelling niet onprettig: 'Ik had er van tevoren rekening mee gehouden dat dit kon gebeuren'.

Riek Coebergh werd in de herfst van 1997 opgenomen in Mariënhaven. Ze is nu 85 jaar. Haar man (die zeven jaar jonger is) bezoekt haar daar iedere dag. 'Ik verheug me er steeds

Ton en Riek Coebergh tijdens een van hun vele uitstapjes, 1997

weer op om haar te zien en contact te maken', vertelt Coebergh. 'Riek kan niet meer praten, maar ze herkent me nog wel. Soms knippert ze alleen even met haar oogleden, een andere keer lacht ze naar me. Ik koester dit moment want ik weet dat het haar activeert. Ik realiseer me hoe belangrijk het is om op de een of andere manier actief te blijven, om prikkels te krijgen. Ik weet natuurlijk heel goed, dat het leven in een verpleeghuis weinig van zulke momenten kent.'

Actief

Coebergh heeft het druk. Naast de dagelijkse bezoeken aan zijn vrouw is er de zorg voor zijn huishouden. Ook speelt hij veel muziek en maakt deel uit van zowel een viool- als een blokfluitensemble. Zijn actieve lidmaatschap van de groep Leidse Senioren Zelfstandig heeft hij wegens tijdgebrek moeten beëindigen. Zijn vorige werkend bestaan als rector van het almaar uitdijende stedelijk gymnasium lijkt heel ver weg. Er is zoveel voor in de plaats gekomen.

Toen ging het licht uit is uitgegeven bij Bohn Stafleu Van Loghum, 2001.

Brigitte van Elburg

Steun de wijkvereniging en word lid, voor slechts 7,50 euro

Nieuw parkeerbeleid grotere overlast voor de wijk?

U heeft misschien gelezen dat de gemeente Leiden een nieuw parkeerbeleid wil gaan invoeren in 2003. In de parkeergarages wordt het goedkoper dan op straat, waar iedere avond tot 21.00 uur betaald zal moeten worden.

Dit beleid kan er wel eens toe leiden dat de parkeeroverlast in onze wijk, langs de noordelijke en weste lijke rand (Zoeterwoudsesingel, Lammenschansweg, Lorentzkaade, Zeemanlaan) daardoor groter wordt. Nog meer dan nu al het geval is zullen automobilisten hun voertuig net buiten het centrum gratis willen parkeren. Die overlast lijkt de gemeente niet in te zien.

Daarom vragen we (nogmaals) aandacht voor dit probleem en willen we dat de gemeente maatregelen neemt die deze overlast voorkomt, zonder dat de bewoners daar de dupe van worden. Het lijkt er op dat de gemeente, nadat de wijkenquête uitwees dat er geen draagvlak voor betaald parkeren is, geen moeite meer wil doen om de overlastproblemen aan te pakken. Hopelijk hebben we ongelijk.

Let op de stadskrant in hte Leids Nieuwsblad voor de officiële aankondiging. U kunt dan zelf schriftelijk reageren.

Gerda Versteegen, Werkgroep Parkeren

Herstelplan park Roomburg

Zoals u wellicht weet, is de toestand van park Roomburg in onze wijk, ondanks de grondige renovatie van twee jaar geleden, nog steeds zorgelijk. Ook de gemeente geeft dit nu toe.

Op 14 oktober jl. organiseerde zij een informatieavond met als onderwerp het herstelplan voor het park. Voor de bijeenkomst werd een korte wandeling door het park gemaakt onder leiding van ambtenaar dhr. F. Rammeloo. Weer werd het duidelijk hoe fout de renovatie van twee jaar geleden is uitgekapt. Mevrouw van der Ven, projectleider park Roomburg, opende om 20.00 uur de bijeenkomst in de basisschool Roomburg aan de Van Vollenhovenkade. Een twintigtal buurtbewoners, waaronder enkele bestuursleden van de wijkvereniging, vuurden brandende vragen af op het panel. Vragen over de verwerkte grond, de communicatie, de kosten, de verantwoordelijkheid en natuurlijk over de garantie op definitief herstel. De gemeente gaf de fouten toe, onder andere dat de uitval van bomen te wijten is aan de nieuwe grond en de verwerking hiervan.

Nieuw: werkgroep Groen van de wijkvereniging
Na de oproep in de vorige wijkkrant hebben zeven buurtbewoners zich voor de werkgroep Groen opgegeven, waarvoor hartelijk dank. Er is in onze wijk veel te doen op het gebied van groenbeheer. In de maand december of januari zal de nieuwe werkgroep voor het eerst bij elkaar te komen. Heeft u opmerkingen, aandachtspunten of vragen voor deze werkgroep, geef ze door aan de secretaris van de wijkvereniging (zie wijkwijzer, p.23).

Ter plekke werd een 'klankbordgroep' van direct omwonende buurtbewoners opgericht, die gedurende de reddingsoperatie dit najaar en komend voorjaar, regelmatig overleg zal hebben met de gemeente. Nadat de gemoederen enigszins waren gerustgesteld, werd de reddingsoperatie uitgelegd. De uitvoering is in tweeën gedeeld: een uitvoering in het najaar van 2002 en een uitvoering in het voorjaar van 2003. De gemeente heeft de offertes binnen en hoopt in december met het herstel te beginnen.

Netty Steenstra

Maatregelen dit najaar:

- *Het verwijderen van 10 bomen.*
- *Het omhooghalen van de 17 amberbomen, die langs het niervormige grasveld voor de Van Vollenhovenflat staan.*
- *De boomspiegels zullen handmatig worden gespit en met zand en mest zal de bodemvruchtbaarheid verbeterd worden.*
- *Het rozenvak tussen vijver en grasveld zal na grondverbetering worden aangeplant met nieuwe rozen.*
- *De plantvakken zullen worden gespit en met zand en mest zal de bodemvruchtbaarheid worden verbeterd.*
- *Het speelveld zal worden geploegd, bemest en bezand en in het voorjaar zal het veld weer worden ingezaaid.*
- *Om de wateroverlast op het pad tussen speeltuin en speelveld te verhelpen, zal aan beide zijden een greppel worden gegraven die een directe afvoer zal krijgen in de poldersloot naast de tennisbaan.*
- *De paden zullen waar nodig worden aangevuld/gerpareerd.*

Zonnepanelen in de wijk: twee jaar ervaring

Het is alweer twee jaar geleden dat ik de beslissing nam om zonnestroompanelen op het dak van mijn huis te laten plaatsen. In die twee jaar zijn er in Leiden heel wat panelen bijgeplaatst waarvan, tot mijn genoegen, veel in deze buurt. Even ter opfrissing: zonnestroompanelen zijn in principe grote plaatje transistors die zonlicht zonder veel omhaal omzetten in pure elektriciteit. Achter elk paneel zit een klein stukje elektronica, de omvormer, die van de geproduceerde gelijkstroom keurig wisselstroom maakt, 230 volt. Hier zit de kneep. Die wisselstroom gaat via een stekker het stopcontact in en laat elektrische apparaten in mijn huis draaien: de koelkast, TV, computer, lampen, noem maar op. Dit is zelfgemaakte groene stroom, klaar voor gebruik! Ik heb geen accu's nodig, want kom ik bijvoorbeeld in de winter stroom tekort, dan levert de elektriciteitsmaatschappij het verschil bij (in de meterkast draait het wielteje in de meter naar rechts en loopt het telwerk op), en als mijn paneeltjes in de zomer meer elektriciteit produceren dan ik nodig heb, dan gaat het teveel terug het openbare net in (in de meterkast draait het wielteje in de meter links en loopt het telwerk terug). Elke kilowattuur elektriciteit van mijn eigen zonnestroompanelen scheelt een beetje broeikasgas, luchtverontreiniging en afval, en helpt de elektriciteitsrekening laag te houden. De omvormers nemen geen plaats in en maken geen herrie. Er loopt een meetdraadje van de panelen naar mijn PC en hiermee meet ik de opbrengst. reken maar dat het dikke pret is om de prestaties bij te houden, zeker op zonnige zomerse dagen.

In die twee jaar dat ze op het dak liggen hebben mijn panelen 840 kilowattuur opgebracht. Dit komt neer op pakweg 20% van het jaarverbruik aan elektriciteit in mijn huishouden.

U kunt het ook zo zien: een heel jaar lang gratis stroom na elke vijf jaar sparen.

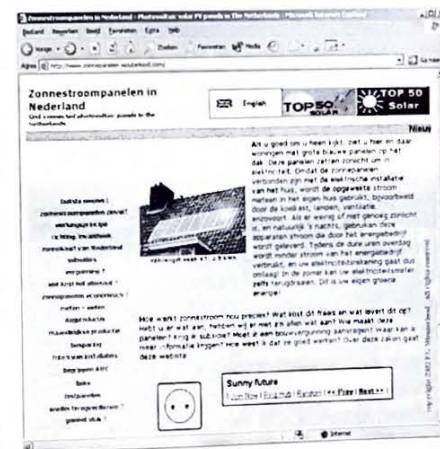
In januari 2003 verandert de bouwwerordering en bent u zo goed als vrij om zonder bouwvergunning zonnestroompanelen op het dak van uw huis te plaatsen. Er zal waarschijnlijk in 2003 minder royaal met subsidies worden gestrooid als in 2001 en 2002. Rijk werd u toch al niet van zonnestroom, want als u

de investering puur economisch bekijkt, is zonnestroom nog altijd een stuk duurder dan grijze of groene stroom van het energiebedrijf. Maar het is wél uw eigen stroom, ze is controleerbaar groen, u draagt niet bij aan klimaatsveranderingen en vervuiling en u gaat vanzelf kritischer met elektriciteit om als u regelmatig in de meterkast de opbrengst controleert.

Er is in Leiden ondertussen een actieve zonnestroomvereniging die u alles kan vertellen over zonnestroompanelen en over dat andere wonderlijke apparaat waarmee u veel geld in de knip kunt houden dank zij de zon: de zonneboiler. Kom eens op bezoek op de website. Zonnestroomvereniging Zon&Licht Leiden-Rijnland: www.zon-licht.nl

Mijn eigen zonnestroom-website:

www.zonnepanelen.wouterlood.com

Floris Wouterlood
Thorbeckestraat 33
e-mail: floris256@hotmail.com

Bezoek ook onze schitterende wijk-website www.profburgwijk.nl

Slager Nozeman Van speciaalslager naar delicatessenzaak

Door persoonlijk contact te houden met zijn klanten en continu het assortiment te vernieuwen kan slager Ed Nozeman van de Van 't Hoffstraat de concurrentieslag met de supermarkt makkelijk aan. Inmiddels bestaat de zaak 112-en-een-half jaar!

Het ondernemen zit de 38-jarige Nozeman in het bloed. Zijn overgrootvader is met de slagerij gestart in 1890 en hij is inmiddels de vierde generatie Nozemannen die de regio van vleesspecialiteiten voorziet. In 1934 verhuisde de slagerij van de Hogewoerd naar de Van 't Hoffstraat. "Slagerijen Zwartjes en Kikkert waren er toen ook nog", herinnert Nozeman zich, "maar zij hebben de concurrentie met de supermarkten niet volgehouden."

Inmiddels zijn er vele klanten die afkomen op de specialiteiten van Nozeman. "Mensen van buiten de wijk komen natuurlijk heel doelgericht naar je toe", aldus Nozeman. "Dat betekent dat je die klanten vooraf informeert. Dat doen wij door extra te adverteren rond Pasen en Kerstmis."

Zelf halen, minder betalen

De slagerij heeft een naam hoog te houden in het bedenken van reclamezinnen. Nozeman heeft zichtbaar plezier als hij wat creatief werk van zijn vader Joop laat zien. De folders met aanbiedingen werden reeds 50 jaar geleden opgesierd met kreten als 'Nozemans' vleeswaren, niet te evenaren' of 'Nu is het toch wel bewezen, dat U bij Nozemans' slagerij moet wezen'. 'Zelf halen - minder betalen' is misschien wel de mooiste slogan.

Die stamt nog uit de tijd dat de slager meestal drie keer bij de klant langs moest voor één levering vleeswaren. De eerste keer om de bestelling op te nemen, vervolgens om de bestelling te bezorgen, en de derde keer om het geld op te halen.

Voor deze maand heeft Nozeman de folder Kerst Specialiteiten samengesteld. Het maken van dergelijk reclamemateriaal doet Nozeman allemaal zelf. "Dat vind ik leuk werk om te doen, het bedenken van die aanbiedingen en het ontwerpen van folders. Uitbesteden daarvan kan niet, dat is veel te kostbaar." Daarnaast kent Nozeman zijn klanten zelf het beste. Niemand weet beter dan hij wat er onder de klanten leeft.

Vader Joop Nozeman
op Oudejaarsdag
1946 op weg naar
zijn klanten

Weten wat mensen bezig houdt

En daarmee raak je ook de kern van het succes van de speciaalslager aan de Van 't Hoffstraat. Een slager moet weten wat de mensen bezig houdt. Productie-activiteiten zoals het uitbenen, of het roken van zelfgemaakte worsten kun je uitbesteden, maar het contact met je klanten nooit. "De mensen willen de slager zien in de winkel. Dat geeft vertrouwen. Vakkennis en ervaring met de persoonlijke voorkeur van klanten die al jarenlang bij mij komen, stellen mij ook in staat de vernieuwingen in het assortiment door te voeren die nodig zijn", zegt de ondernemer.

Over een jaar of vijf kan het begrip speciaalslager vervangen worden door 'delicatessenzaak'. Nozeman richt zich naast het gangbare slagassortiment nadrukkelijk op de traiteursmarkt: de kant-en-klaar maaltijden. Zo'n tien jaar geleden begonnen als een service activiteit, is het inmiddels zo'n 15% van de omzet.

Verder specialiseren

Nozeman zit niet stil. De komende jaren staan in het teken van uitbouwen en verder specialiseren. "Dat is een belangrijk deel van mijn werk. Nieuwe dingen bedenken, ik vind het heel leuk om iets uit te proberen." Inspiratie daarvoor vind Nozeman in vakbladen, maar ook in het contact met leveranciers die hem adviseren over het assortiment. "Het is wel essentieel om alle goedbedoelde adviezen te vertalen naar mijn eigen bedrijf. Ik weet tenslotte zelf het beste wat mijn klanten willen."

Hennie Müller

Wijkwebsite blijft groeien!

Het is alweer een jaar geleden dat ik het beheer van de wijkwebsite op mij nam. Inmiddels is de site gegroeid van 5 pagina's naar ruim 300!

Er is voor elk wat wils te vinden. Alle nog actuele artikelen van oude wijkkranten zijn te vinden in de rubriek De Wijk. Verder is de inhoud van de laatste 3 wijkkranten integraal opgenomen. De wijkkrant houdt zich bezig met diepte-interviews en zaken van blijvend belang. De website is meer bedoeld voor de actualiteit en voor ondersteunende zaken.

Naar aanleiding van een hint van een van de bezoekers van de website is een wijkkaart opgenomen met daarachter een groot aantal wijkfoto's. Ik heb in de wijk zoveel lopen fotograferen, dat men mij begint te groeten.

De wijkwebsite is naar mijn mening iets voor de gehele wijk en niet alleen voor bestuurszaken. Ook speeltuinvereniging "De Speelschans" heeft een plekje gevonden. Kinderfoto's doen het altijd goed, niet waar? Hebt u bij voorbeeld de Sint Maarten-foto's al gezien? Ook berichtgeving over de RijnGouweLijn is op de website te vinden. Vaak is de informatie eerder dan in de kranten. Er is nog steeds ruimte voor meer wijkzaken. Hierbij denk ik aan scholen, sportverenigingen, tentoonstellingen, straatcomité's etc.

Er is inmiddels een groepje zeer trouwe supporters van de

website ontstaan dat mij voorziet van allerlei informatie over de wijk. Ik houd mij aanbevolen als meer mensen zich met informatie voor de website willen bezighouden. Stuur mij een mailtje (FransHoek@xs4all.nl) of bel me op (5134311) en ik kom er aan om foto's te maken.

Online lid of donateur worden

De website moet naar mijn mening ook nog wat meer interactief worden. Naast het forum, waarop u uw stellingen en mening kwijt kunt, is er ook gelegenheid om lid te worden van de wijkvereniging (bent U al lid?) en van de Speelschans. Ook kunt u in het digitaal mailboek uw naam en email-adres registreren. Ik zit nog te broeden op mogelijkheden om het komende jaar meer van dit soort zaken aan de website te koppelen. Wellicht het online verkopen van ons mooie boek over de wijk?

Frans Hoek

Nieuwtjes over De Speelschans

Na een gezellige zomer en nazomer is het wat stiller in de speeltuin De Speelschans. Het is kouder en natter en natuurlijk is het af en toe weer een behoorlijke modderpoel. De gemeente heeft beloofd om er zoveel mogelijk aan te doen, maar het moet wel een poosje droog zijn, voordat er op het terrein met zwaar materiaal gereden mag worden. Overigens is de speeltuin in de winter met sneeuw een hele leuke plek om te spelen. Dus neem je slee mee als er sneeuw ligt, en laat je lekker van de heuvels afglijden.

Behalve dat er deze winter iets gedaan wordt aan de modder, is er ook een activiteitencommissie in het leven geroepen. De commissie wil leuke activiteiten gaan organiseren voor de speeltuin en de wijk. Op 2 december komen we voor het eerst bij elkaar. Wil je ook meehelpen, dan kan dat natuurlijk. Meld je aan bij het secretariaat (tel: 5128250 of e-mail: ridderikhoff@wxs.nl).

Tot slot melden we met gepaste trots dat de speeltuin binnen-

kort zijn driehonderdste lid verwacht. Dat laten we niet onge-merkt voorbij gaan, voor zowel dat driehonderdste lid als voor de andere 299 leden. Wacht maar af en tot ziens in de speeltuin!

Anneke de Leede

The Painting Lady
Lijstenmakerij

Korevaarstraat 51
2313 JE Leiden

Tel: 071 512 16 13
Fax: 071 5143 45 40

Bonaventuracollege stelt zich voor

Als trouwe lezer van de wijkkrant viel mij op dat het voortgezet onderwijs in de wijkkrant weinig aan bod komt. Toch staan er in onze wijk twee grote scholen: het Stedelijk Gymnasium en het Bonaventuracollege. Zelf ben ik wijkbewoner en directielid van deze laatste school en ik stel hierbij met plezier mijn school voor aan de wijk. Overigens worden beide scholen ook mooi in het boek 'Van stadspolder tot beschermd stadsgezicht' behandeld.

Oud en nieuw

Het Bonaventuracollege is tegelijk een vrij oude en een vrij nieuwe school. In 1993 heeft een fusie plaatsgevonden van het R.K. voortgezet onderwijs, en na enige aarzeling heet die nieuwe school: het Bonaventuracollege. Verschillende eerdere scholen zoals het Agnes College, de Leidse en het Gilde, en de Johannes XXIII Mavo in Roelofarendsveen, vormen mede de bouwstenen van dat nieuwe 'Bona'. Het oude Bonaventuracollege is in 1927 opgericht door de paters Franciscanen. Veel van de R.K. tradities zijn verdwenen, maar de sfeer van menselijke aandacht voor elkaar en respect voor de gelijkwaardigheid van mensen is zeker niet uit de tijd.

In 1982 heeft de school het prachtige schoolgebouw van Dudok toegewezen gekregen voor uitbreiding van het katholieke onderwijsaanbod naar de oostzijde van de stad. Zowel het openbaar als het protestants-christelijke onderwijs hadden inmiddels een dependance in Leiderdorp. Het katholiek onderwijs kreeg daarom deze gelegenheid toen het gebouw vrijkwam omdat het openbaar onderwijs een nieuwe Rembrandt-scholengemeenschap liet bouwen aan de Noachstraat in de wijk Zuid-West. Zoals bij alle oude gebouwen is het onderhoud van deze school voor de gemeente en de school zelf een zware last. Maar het is een voorrecht om in zo'n mooi gebouw te mogen werken op de manier zoals Dudok dat voor ogen moet hebben gehad.

Breed onderwijsaanbod

In het gebouw aan de Burggravenlaan kunnen jongeren een Gymnasium-diploma, een Atheneum-diploma, een Havo-diploma of een Mavo-diploma halen, al heet dat laatste binnenkort een VMBO-diploma 'theoretische leerweg'. Dit brede onderwijsaanbod maakt het mogelijk om in de loop van de

schooltijd over te stappen naar een ander onderwijstype zonder van school te hoeven wisselen. Dat de Burggravenlaan een vestiging is van een grotere school (ca. 800 leerlingen) heeft voordelen die wel eens als een nadeel worden gevoeld. De school als geheel kan namelijk veel speciale examenvakken aanbieden: naast Grieks of Latijn ook Management en Organisatie, Informatica, Maatschappijleer als examenvak, en Filosofie. Veel mogelijkheden, maar er staat tegenover dat bovenbouwleerlingen voor enkele vakken moeten fietsen naar de vestiging aan de Mariënpoolstraat. Zo heeft alles een schaduwszijde.

Niet al te boos

Voor de buurtbewoners is een school voor voortgezet onderwijs niet altijd een prettige buurman. Ondanks alle regels, vermaningen, corvee blijft er vaak overlast van afval. En er is geluidsoverlast bij schoolfeesten en bij het jaarlijkse afscheid van de examenleerlingen met een eigen pleinfest. We doen erg ons best om de buurtbewoners niet onnodig te belasten, maar we weten dat het ons niet altijd even goed lukt. Ik hoop dat we elkaar er niet al te boos om aankijken. We stellen de melding van klachten zeer op prijs, dan kunnen we gericht actie ondernemen.

Ik hoop dat ik mijn buurtgenoten wat nieuws heb kunnen vertellen over dat mooie, grote schoolgebouw op de hoek van de Burggravenlaan en de Hoge Rijnwijk.

Carolien Polderman - de Vries

Kunst aan huis 2003

Na het zeer succesvolle Kunst-over-de-vloer-project in dit voorjaar, wordt een jaartje overgeslagen. Maar, er zal toch kunst-aan-huis zijn. In de maand maart 2003 zal in het "Plantsoen Theater" (een woonhuis) aan het Plantsoen vier weken lang en vijf avonden per week een toneelstuk van Herman Heijermans worden opgevoerd. Het betreft de eenakter "Kwelling", oorspronkelijk voor twee acteurs, die momenteel wordt bewerkt naar een modernere versie voor drie acteurs. Het belooft een bijzonder sfeervolle aangelegenheid te worden, waarbij publiek en acteurs niet alleen oog in oog met elkaar staan, maar na afloop ook samen kunnen napraten. Het betreft één stuk, dat dus op één locatie ongeveer 20 keer uitgevoerd zal worden. Een aardige variatie binnen de formule van Kunst over de vloer. In ieder geval is het niveau weer hoog en de drempel weer laag (loopafstand) en de confrontatie direct.

Alle bezoekers van Kunst over de vloer 2002 zullen binnenkort een persoonlijke mailing over "Kwelling" ontvangen, waarin nadere informatie staat over reserveringsmogelijkheden. Om de prijs hoeft u het niet te laten. Leden van de wijkvereniging betalen € 10 in plaats van de normale toegangsprijs van € 12,50. Via het Leidsch Dagblad en andere lokale media zal het reserveringsnummer tijdig bekend worden gemaakt.

Gilles Landheer

Ons mooie boek nog steeds te koop

Na een periode van veel voorbereidingen, medewerking van een groot aantal (ex)wijkbewoners en buitenstaanders en van een 20-tal sponsoren en mooi vormgegeven door Jos Versteegen is in september 2000, door de auteurs **Thomas van Duin** en **Kasper van Ommen**, het boek *Van stadspolder tot beschermd stadsgebied* uitgebracht.

Het boek beschrijft het ontstaan van onze wijk/buurt, het wordt verlicht door buurtherinneringen van wijkbewoners en vroegere bewoners, het wordt verder verrijkt met gedachten over onze wijk, er is een wijkkroniek en het vestigt de aandacht op speciale gebeurtenissen en gebouwen met hun herinneringen.

September 2000 is het boek uitgekomen in een oplage van 1500 stuks en het was reeds na enkele maanden uitverkocht. Daarom heeft het bestuur van onze wijkvereniging medio 2001 besloten tot een tweede druk van eveneens 1500 stuks.

Bij ieder gezin in de Professoren- en Burgemeesterswijk en de Rijnwijkbuurt hoort dit boek in de boekenkast te staan en gelezen en bekeken te worden. Het is echt een verrijking van je historische kennis van die prachtige wijken (idee voor een verjaardagskado, Sinterklaas...?). De prijs van het boek is € 7,95

Voordat de tweede druk van het boek is uitverkocht kunt u het aanschaffen bij de volgende (boek)winkels:

Buurtwinkel Vahrmeijer, Cobeststraat 77
Kantoorshop Van Zelm, v't Hoffstraat 7,
Troefmarkt, Roomburgerlaan 16-18
Boekhandel KooykerGinsberg, Breestraat 93
Boekhandel De Kler, Breestraat 161
Gemeentearchief, Boissotkade 2a
Boekhandel Bruna, Stevenshof.

Jan Burgmeijer, secr. Wijkvereniging

Kiek in de pot uw traiteur

Dagverse maaltijden

Party-schalen Buffetten
High-tea's Soiree's
Diners Lunchgerechten
Delicatessen Kaasspecialiteiten

Vraag naar onze smaakvolle kerstmenu's voor gezellige kerstdagen thuis.

Hogewoerd 79 2311 HG Leiden
Tel 071-5120608

“Als je hoorde dat mensen ziek waren, ging je gewoon even langs”

Marjolein Morée

De 98-jarige mevrouw C. Hollebeek woont al 66 jaar met plezier in de Professoren- en Burgemeesterswijk. In 1935 betrok ze met haar gezin een huis in de rustige P.C. Blokstraat, die net in aanbouw was. Vanaf 1970 geniet ze van de levendigheid van de Burggravenlaan en de scholen daarachter. “Vroeger ontmoette je elkaar vanzelf bij de buurtwinkel en je ging spontaan op bezoek bij mensen die het moeilijk hadden”, zo herinnert ze zich. Tegenwoordig ondervindt ze aan den lijve dat elke vraag om hulp vele telefoontjes kost en gepaard gaat met het invullen van formulieren.

Mevrouw Hollebeek groeide op in de binnenstad aan de Oude Singel. Ze was de middelste dochter van een gezin van 8 kinderen. Haar vader was timmerman. Ze leerde haar aanstaande man kennen toen ze 19 jaar was. Hij werkte bij de Sociale Raad, zoals toen het Maatschappelijk Werk heette. Ze trouwde in 1932 en bewoonde een mooi bovenhuis aan de Morsweg met uitzicht op het Galgewater. Dat bleek echter te klein na de geboorte van haar zoon.

Kerk in het open land

In 1935 verhuisde het gezin daarom naar de P. C. Blokstraat. “We gingen wonen in één van de eerste huizen die er gebouwd werden. De nummering begon bij 7, wij kochten nummer 11. Toen stonden er nog maar 13 huizen. De aannemer was bang dat hij de huizen niet kwijt kon, maar de belangstelling was groot.” Achter de Zoeterwoudse Singel was het nog allemaal land, zo herinnert ze zich. “Daar was de buitenplaats Zuiderzicht en op de hoek stond een koepeltje van een theehuis. Langs de hele singel stonden oude buitenhuizen en waren er tuinderijen, bijvoorbeeld van Van Ballegooij, waar nu de Lorentzhof is. De Thorbeckestraat liep dood op de tuinderij van Buurman. Middenin dat open land was net de Petruskerk gebouwd. Ik vroeg me af ‘wat doet die kerk daar in dat stuk land?’ Kort daarna zijn er allemaal huizen omheen gebouwd en verscheen een hele wijk.”

Roze meidoorns

De P.C. Blokstraat was volgens mevrouw Hollebeek een sfeervolle straat. “Er stonden roze meidoorns die prachtig bloeiden.” Het ging haar dan ook aan het hart dat iedereen deze

Zoontje van mevrouw Hollebeek in de sneeuw in de P.J. Blokstraat eind jaren dertig, kijkend richting Hoge Rijndijk

bomen kapte in de oorlog. Alles werd verzaagd om aan brandhout te komen. De huizen waren groot en hadden mooie grote tuinen. Een badkamer zat er alleen niet in, dat gold toen als luxe, er waren alleen wastafels. “In de straat waren allemaal jonge gezinnen komen wonen. De kinderen speelden met elkaar. Je kende elkaar. Op straat maakte je een praatje en mensen leefden met elkaar mee.”

Buren in huis

Al liep men de deur bij elkaar niet plat, toch was er een grote bereidheid om een ander in noodgevallen te helpen. Dat bleek toen er in oorlogstijd huizen in de straat door de Duitsers werden gevorderd. “Op een middag liepen er Duitse officieren door de straat en gingen hier en daar de huizen in. Op zaterdag kwam er bij sommigen om 8 uur 's avonds een brief in de bus dat zij de volgende dag om 12 uur hun huis uit moesten.” De burenen namen degenen die op straat kwamen te staan op in huis en vaak ook een deel van hun spullen. Zo kreeg het gezin Hollebeek een echtpaar in huis wonen, waarmee ze het goed konden vinden. “Het is altijd oom Wim en tante Nellie geweest.”

Radio onder tabaksplanten

Ook op andere manieren hielp men elkaar in oorlogstijd. Meneer Hollebeek had zijn radio verborgen op zijn kantoor op de Nieuwsteeg. Daarachter, in de Bank van Lening, zat de

Duitse Landwacht. Op Dolle Dinsdag wilde hij die radio graag mee naar huis nemen. Een collega wist raad. Die had een volkstuin op de plek waar nu de Lorentzschool staat met tabaksplanten. Deze bracht hij altijd weg met een bolderwagen

Eind jaren dertig Cronesteynkade kijkend zuidwaarts met Petruskerk

naar kantoor om ze daar op zolder te drogen. “Hij hielp mijn man toen de radio weg te smokkelen onder de tabaksplanten in de bolderker, terwijl de Landwacht stond toe te kijken.”

Vrijwilligersbezoek

Betrokkenheid bij anderen is steeds een rode draad geweest in het leven van het echtpaar Hollebeek. Haar man, die ook secretaris was van het Ziekenfonds, hoorde via zijn werk dat sommige gezinnen in de Rijndijkbuurt het zwaar hadden. Daar ging zij dan ook op bezoek. “Ik wist er net zoveel van als mijn man”. Ook via de kerk (de Christelijk Gereformeerde Kerk aan de Steenschuur) hoorde zij dat er iemand alleen was of ziek. “De kosteres van de kerk ging bijvoorbeeld na het overlijden van mijn man naar een bejaardenhuis. Daar zat ze opeens alleen op een kamertje boven. Dan ging je zo iemand voor de gezelligheid bezoeken.” Mevrouw Hollebeek benadrukt dat er geen sprake was van georganiseerd vrijwilligerswerk zoals nu: “Dat was niet opgelegd, het ging zo. Dat noemde je ‘vrijwilligersbezoek’. Met die gezinnen leefde je mee”. Die aandacht en bezoeken werden erg gewaardeerd, herinnert ze zich. Toen

het echtpaar Hollebeek vlak voor Kerstmis hun huwelijksdag vierde, hadden verschillende gezinnen die ze had bezocht een heel pakket geschenken bij elkaar gesprokkeld. “Ze hadden het niet breed, maar een loodgieter die ook een landje had, gaf een konijn van een pond en wat spinazie. Een brandstofhandelaar gaf een half mud cokes, van een ander kregen we een broodbon en twee appels, ga zo maar door.”

Ontmoetingscentrum

De Sociale Raad werd opgeheven, toen haar man 58 was. Hij kwam vervolgens bij de gemeentelijke dienst Huisvesting te werken. “Daar kon hij zich moeilijk handhaven, omdat hij gewend was mensen altijd direct te helpen. Mensen voelden ook geen drempel om hem overal aan te spreken om hun woonproblemen voor te leggen, zelf toen hij na korte tijd hier al niet meer werkte. Als ik met hem op de markt liep, was ik hem altijd kwijt. Iedereen sprak hem aan”, vertelt mevrouw Hollebeek.

In 1970, na de pensionering van haar man, verhuisde het echtpaar naar een ruime flat aan de Burggravenlaan. “Ik de jaren daarvoor had ik soms vergaderingen met de Christenvrouwenbond in de school hierachter en na afloop liet ik de vrouwen dan deze flats zien. ‘Daar wil ik later wonen als we een dagje ouder worden’, zei ik dan.”

Mevrouw Hollebeek was erg gesteld op de buurtwinkels. “Zoals Janson en de groentezaak van Vaarmeijer, daar werd ik altijd enthousiast begroet. Daar kwam ik vroeger vaak, het was net een dorp, een ontmoetingscentrum.”

Kinderruimer

In 1982 werd haar man ziek en ze verzorgde hem tot zijn dood in 1989. De laatste tijd heeft ze moeite met lopen. Ze heeft gemerkt dat hulp vragen veel ingewikkelder is dan vroeger toen alles informeler ging. Ze is aangewezen op hulp van de thuiszorg, maar als daar iemand ziek is, moet ze wachten tot er iemand anders beschikbaar is. Daardoor krijgt mevrouw Hollebeek minder hulp dan haar officieel is toegewezen. Gelukkig heeft ze nog veel contacten van vroeger behouden. “Zo ga ik nog steeds om met twee vrouwelijke collega's van mijn man”. Ook wipt ze regelmatig aan bij leeftijdgenoten in het portiek en haar kleindochter woont in de wijk. Bij een fysiotherapeut op de Lammenschansweg komt ze al 23 jaar, “hij is mijn praatpaal.” Nu ze veel aan huis is gebonden is, geniet ze van het uitzicht op de Burggravenlaan. Daar is altijd wat te zien is en te horen van het kinderruimer van de achterliggende scholen. Mevrouw Hollebeek groet alle bekende wijkgenoten en wenst hen prettige feestdagen.

Christiaan Snouck Hurgronje

Nog ruim voor het begin van de twintigste eeuw was er een westerling die, volstrekt tegen de regels van het geloof in (geen toegang voor niet-moslims), de Islamitische bedevaart naar Mekka wilde meemaken: Christiaan Snouck Hurgronje.

In Oosterhout geboren, zet Christiaan Snouck Hurgronje in 1875 voet op Leidse bodem om daar onder meer Theologie en Semitische talen te gaan studeren. In 1880 promoveerde hij bij Prof.dr. M.J. De Goeje, met zijn proefschrift 'Het Mekkaanse Feest'. Daarna zet hij de studie Arabisch in hoog tempo voort en dwingt zichzelf de taal, cultuur en het geloof geheel in de vingers te krijgen.

In 1884 is hij zover. Hij vertrekt naar Saoedi-Arabië en zet in Djeddah voet op Arabische bodem. Aldaar ligt het in de bedoeling het streekdialect zo snel mogelijk te beheersen. Het lukt Snouck Hurgronje, met een Arabische schuilnaam, contacten binnen de Moslimwereld op te bouwen, wat hem in staat stelt de zich te mengen onder Arabische geleerden en hoogwaardigheidsbekleders. Hij wist aan informatie te komen, die voor elke andere westerling ondenkbaar zou zijn te verkrijgen. Ook de ontwikkeling van zijn studie komt door innig contact met de Arabische cultuur tot een ongekend hoog peil. Hij was klaar voor de grote Bedevaart.

Maar enkele dagen van tevoren slaat het noodlot toe. Met medewerking van het Franse Consulaat wordt hij ontmaskerd, wat zijn integriteit ernstig schaadt. Na een verblijf van ruim vijf maanden wordt hij door de Arabische autoriteiten zonder pardon het land uitgezet.

Na terugkeer in Nederland begint hij aan het boek over zijn verblijf in Mekka, aangevuld met zelf geschoten fotomateriaal. Hiermee verwerft hij grote bekendheid. In 1887 ten slotte, vlak voor het verschijnen van dit boek, neemt hij het aanbod van de Leidse Universiteit om als lector te gaan optreden. Ondertussen bereidt hij zich voor op een volgende verre reis.

Adviseur in Indië

Snouck vertrekt in 1891 naar Nederlands-Indië, met als uiteindelijke bestemming Atjeh. Daar is het al enige jaren zeer onrustig. Sinds 1873 is Nederland in oorlog met de 'opstandige' Atjehers. In mei 892 dient Snouck een verslag in over zijn verblijf in Atjeh. Een deel hiervan zou enkele jaren later als uitgangspunt dienen voor zijn tweedelige werk 'De Atjehers' dat in 1893/94 verschijnt. Kort hierna wordt Snouck aangesteld op Java als adviseur van militair gouverneur Van Heutz op het ge-

bied van Oosterse talen, Islamitisch recht en Inlandse en Arabische zaken. Als adviseur is hij van onschatbare waarde voor Nederland, totdat een heftige ruzie met Van Heutz een langer verblijf in Nederlands-Indië onmogelijk maakt en hij in 1906 weer voet op Nederlandse bodem zet.

Op 17 augustus van dat jaar wordt Snoucks terugkeer door de Universiteit van Leiden aangegrepen om hem te benoemen tot hoogleraar Arabisch. Op 23 januari 1907 aanvaardt hij officieel deze taak.

Hij vestigt zich bij de aanvang van zijn professoraat aan de Witte Singel waar hij tot 1919 zou blijven wonen. In 1910 trouwt hij met Ida Maria Oort. Zij krijgen een dochter en verhuizen in 1919 naar Rapenburg 61.

In 1927 bereikt Snouck de leeftijd van zeventig jaar en treedt af als hoogleraar. Daarna richt hij samen met zijn opvolger, prof. dr. A.J. Wensinck, het Oosters Instituut op. Op bijna tachtigjarige leeftijd overlijdt hij in zijn woonplaats Leiden. Pas vier dagen later en inmiddels begraven op begraafplaats Groenesteeg, wordt door het Leidsch Dagblad bericht gedaan van Snouck Hurgronjes plotselinge overlijden.

In de Arabische wereld heeft hij een hoog aanzien opgebouwd. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de aanbieding die hij in 1925 ontvangt om een leerstoel te aanvaarden op de in dat jaar gestichte Universiteit van Caïro. Naast nog vele andere aanbiedingen zijn ook zijn onderscheidingen talrijk. Hij wordt geëerd als Commandeur in de Orde van de Nederlandse Leeuw, ontvangt het Grootkruis van de orde van Oranje Nassau, krijgt een eredoctoraat van de Groningse Hogeschool (1914) en hij is natuurlijk lid van diverse wetenschappelijke akademie, waaronder de Koninklijke Akademie van Wetenschappen. Na Snouck's overlijden wordt de gehele collectie van het Oosters Instituut, met inbegrip van Snoucks uitgebreide bibliotheek, in zijn woonhuis aan het Rapenburg ondergebracht. Dit staat sindsdien bekend als het Snouck Hurgronje-huis.

Zwerfvuil: samen opruimen

Enkele maanden geleden is het startschot gegeven voor een landelijke campagne tegen zwerfafval. De campagne, onder het motto 'Met hetzelfde gemak gooie 't in de afvalbak', is een initiatief van de Stichting Nederland Schoon en moet in de komende tijd leiden tot een forse vermindering van de grote hoeveelheid zwerfvuil die ons milieu ontsiert.

Voorlichting onvoldoende effect

We hoeven maar om ons heen te kijken – ook in onze "chique" Professoren- en Burgemeesterswijk – om te constateren dat een dergelijke campagne in een grote behoefte voorziet. Nu is het helaas zo dat degenen die zich zorgen maken over het zwerfafvalprobleem doorgaans niet degenen zijn die het veroorzaken, terwijl degenen die het veroorzaken het meestal niet als een probleem zien... De vraag is derhalve hoe kunnen we bereiken dat de hoeveelheid zwerfvuil vermindert of zelfs verdwijnt als velen het kennelijk nog steeds heel gewoon vinden om afval gewoon op straat (of in het water) te gooien? Voorlichting, via de media en op scholen, sorteert ongetwijfeld wel enig effect, maar duidelijk niet voldoende. Plaatsing en regelmatige lediging van (extra) afvalbakken helpt stellig ook wel enigszins, maar gezien het vele afval dat vaak in de onmiddellijke omgeving van die bakken ligt, ook niet genoeg. Dat het veroorzaken van zwerfafval strafbaar is, zet evenmin zoden aan de dijk, want wie heeft in onze omgeving ooit een verbodsbord meegemaakt van een scholier die een blikje op straat gooit?

eM & eM

Praktijk voor Kinder- en Jeugdpsychotherapie en Orthopedagogiek

Mevr. M. Heemskerk en Mevr. M. Krom
Lammenschansweg 15
2313 DH Leiden
telefoon 5138772, fax 5138611

Beide ex-medewerkers van het Instituut Katalyze zijn tevens gz-psychologen.
Er wordt nauw samengewerkt met 2 kinderpsychiaters.

Mijn ervaring is dat we het beste de wijk "schoon" kunnen houden door zo veel mogelijk zelf het zwerfvuil regelmatig op te ruimen in onze onmiddellijke omgeving. De drempel om dingen zo maar op straat te gooien is namelijk hoger wanneer er niets ligt, dan wanneer die straat al bezaaid ligt met zwerfvuil. Mensen opperen soms dat ze geen zin hebben om troep op te ruimen die door anderen gemaakt is. Daar zit wel iets in, maar het alternatief om er wekken tegenaan te moeten kijken, omdat niemand het opruimt en er alleen maar afval bij komt, is nog onaantrekkelijker. Ook wordt wel eens gezegd "Ik vind hondenpoep op straat veel erger dan een blikje". Hoewel kauwtjes daar anders over denken, spreekt het vanzelf dat ook dat probleem aangepakt dient te worden, maar behalve voor honden-eigenaars, ligt hier eigenlijk geen taak voor de gemiddelde wijkbewoner. Voor zwerfvuil ligt dat anders.

Allemaal helpen opruimen

In sommige wijken worden er acties georganiseerd om één of twee keer per jaar collectief zwerfvuil op te ruimen. De gemeente ondersteunt zulke acties. Zoiets zou uiteraard ook in onze wijk kunnen gebeuren, al was het maar voor het opschonen van groenstroken, parken, speelgelegenheden e.d. Maar er zou al heel veel gewonnen zijn, wanneer wij allemaal – of bijvoorbeeld een groepje mensen in een bepaalde buurt – met een zekere regelmaat het zwerfafval rond ons huis zouden opruimen. Zo zou het een koud kunstje zijn (om een concreet voorbeeld te geven voor de buurt waar wij zelf wonen), om de waterpartij omsloten door Meijerskade, Uhlenbeckkade en Duyvendakstraat, inclusief het rosarium en de genoemde straten zelf, vrijwel afvalvrij te krijgen en te houden met de medewerking van laten we zeggen een vijf- of zestal bewoners. Als zoiets betrekkelijk kleinschaligs in elke buurt geregeld zou kunnen worden, dan zou onze Professoren- en Burgemeesterswijk in dit opzicht binnen Leiden een voorbeeldfunctie kunnen vervullen, die wellicht elders navolging krijgt...

Het moge uit het voorafgaande duidelijk zijn geworden dat ik zelf met alle plezier zou willen meewerken aan een dergelijk 'project', omdat ik veel waarde hecht aan dit aspect van de leefbaarheid van onze wijk. Nederland Schoon? Begin in je eigen straat!

Ronald Landheer

Duyvendakstraat 30, 2313 PZ Leiden
e-mail: landheer@let.leidenuniv.nl

Decemberactie 2002

Winkeliers Professorenwijk

Actieperiode vanaf woensdag 27 november
t/m dinsdag 24 december 2002

Bij elke € 2,50 besteding krijgt u een stempel
op uw stempelkaart.

Als uw kaart vol is kunt u deze inleveren bij een van de
deelnemende winkeliers.

**Hoofdprijs Digitale fotocamera
en vele andere prijzen**

Uitslag van de trekking maandag 30 december 2002

- ⊗ Bloemen- en plantenshop Rozemarijn
- ⊗ Post-Kantoor-Shop v. Zelm
- ⊗ Huidverzorgingsstudio Ineke de Graaf
- ⊗ Marthy's Haarstudio
- ⊗ Speciaal slagerij Ed Nozeman

- ⊗ D.A. Drogisterij Parfumerie van Harteveld
- ⊗ Banketbakkerij Kallenberg
- ⊗ Broodje Met
- ⊗ Groente- en fruithandel 't Hofje
- ⊗ Brouwer tandprothetische praktijk
- ⊗ Dierenwereld

Wij wensen u prettige feestdagen

Goedgekeurd door de K.v.K. te Leiden nr 732 dd 31-10-2002
Voor informatie E. Nozeman, v. 1 Hofstraat 9, Leiden

De tuin Marian Rappoldt

Wintergroen

Voor tuinliefhebbers een zware tijd. Geen gewoet meer met de handen in de aarde, geen gesjouw met gietiers, niets te koesteren, weinig te genieten. Een depressie ligt op de loer. Wat te doen? Veel mensen zoeken hun heil bij groenblijvende planten en heesters. Misschien werkt dat voor hen, maar zelf word ik van de meeste groenblijvers pas echt depressief. Coniferen zijn aan mij sowieso niet besteed. Het doffe donkergroene blad van rhododendrons vrolijk me ook niet op. Laurierkers heeft dan wel glanzend lichtgroen blad, maar door de grootte van de bladeren is het een rommelige struik, die een kleine tuin nog kleiner doet lijken. Hetzelfde geldt voor de *Aucuba japonica*, met zijn geelgespikkelde blad. Mahonie heeft het voordeel dat het in de winter bloeit, maar wat een stijve stekelige struik. Hulst idem dito. Toppunt van somberheid is de *Viburnum rhytidophyllum*. Een wel drie meter hoge heester met groot, langwerpig, dof, donkergroen gerimpeld blad, dat als het vriest loodrecht naar beneden hangt. Een 'fraaie' groep is te zien op de De Sitterlaan, naast de brug over de Lorentzka-de. Als ik daar langs moet met vorst kijk ik altijd maar de andere kant op. Toch ken ik iemand die zelfs dit mooi vindt. Tja. Het lijkt mij beter om je er maar gewoon bij neer te leggen dat de tuin in de winter nu eenmaal bruin is in plaats van groen. Met een beetje goede wil valt er ook heel wat te genieten aan de geraamtes van bomen en heesters, uitgebloede bloemstengels en pluimen van siergrassen. De seizoenveranderingen hebben juist hun charme, dus laat de winter maar gewoon winter zijn. Des te groter de vreugde als de eerste frisgroene blaadjes weer verschijnen. En ondertussen de depressie op afstand houden door, gewapend met tuinboeken en de nieuwe zaadcatalogi, bij de kachel plannen te maken voor het nieuwe tuinseizoen.

Voor wie toch nog steeds wintergroen wil, mijn top drie van mooie groenblijvende heesters. Ten eerste de struik klimop, *Hedera helix* 'Arborescens', de volwassen, niet-klimmende vorm van de gewone klimop. Een één tot anderhalve meter hoog wordende bossige heester met mooi gevormd donkergroen glanzend blad. Hij bloeit in het najaar met groengele bloemtrosjes, de zwarte bessen rijpen in de loop van de winter. Kan in de schaduw en in de zon. Er zijn tegenwoordig verschillende cultivars verkrijgbaar, maar dit is nog steeds de mooiste. En vrij onbekende heester die de laatste tijd wel wat vaker te zien is in tuinen, is *Choisya ternata*. Deze heeft fraai handvormig samengesteld blad en wordt ook ongeveer anderhalve meter hoog. In het voorjaar is hij overdekt met stervormige witte bloemetjes die naar sinaasappel geuren, met in het na-

jaar nog een wat minder uitbundige tweede bloei. De vorm 'Sundance' blijft wat lager en heeft geel blad, dat 's winters naar oranjegeel kleurt en de tuin nog wat laat oplichten. *Choisya* heeft het liefst een zonnig, beschut plekje. Tot slot een laagblijvend heestertje dat zeer de moeite waard is. *Sarcococca humilis* heeft smalle glanzende donkergroene bladeren en breidt zich langzaam uit met behulp van worteluitlopers. De onopvallende witte pluizige bloemetjes verschijnen al in februari en verspreiden een heerlijke geur. Hij verdraagt veel schaduw, maar bloeit beter als hij niet al te donker staat. Natuurlijk zijn er wel meer aardige wintergroene heesters. Het belangrijkste is om soorten te kiezen met glanzend blad. Doffe bladeren absorberen al het licht en wekken daardoor een sombere indruk. Glimmend blad weerkaatst het licht en maakt de saaie wintertuin wat levendiger.

Alchemilla Tuinontwerp- en adviesbureau

Marian Rappoldt
Van Bemmelenstraat 21
Tel 5135142 of 5661405
Fax 5135143
e-mail al.chemilla@inter.nl.net

Folder op aanvraag

Boom in de buurt

Rinny E. Kooi

De Atlasceder een boom met natuurlijke kaarsjes

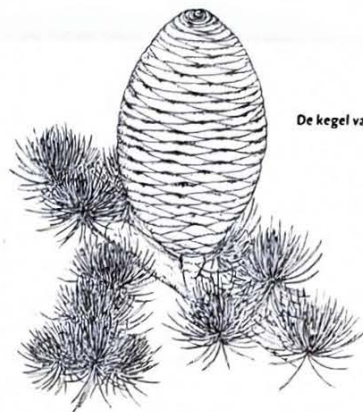
Ik heb een Ceder in mijn tuin geplant, gij kunt hem zien, ...
(Han G. Hoekstra, 1906-1988)

In het verleden waren er in onze wijk veel huiseigenaren die gehandeld hebben volgens Han G. Hoekstra; in relatief veel tuinen staan nu Atlasceders (*Cedrus libani*) A. Rich. subsp. *atlantica* (Endl.), meestal de blauwe variant *glauca*. Een mooi exemplaar bevindt zich in de tuin van het hoekhuis Lammenschansweg 72/Zeeanlaan. De Atlasceder is een ondersoort van de Libanonceder. De kleur van de Atlasceder is blauw/zilvergrijs en de vorm van de boom is piramidaal; de Libanonceder is groen en de vorm is vaak grillig, tafelvormig vertakt of ook piramidaal. De Atlasceder kan ook beter tegen de winter. Ceders zijn naaldbomen met donzig behaarde naalden van 2-2,5 cm in kransen van 20-40 stuks. In tuinen wordt meestal de Atlasceder aangeplant. De kleur van deze boom is een aanpassing aan het natuurlijk milieu: de naalden zijn bedekt met hars en was waardoor in natte periodes vocht kan worden vastgehouden voor droge tijden. Een echte Libanonceder kunnen we bekijken in onze Hortus botanicus. In 1990 is daar dicht bij de ingang een exemplaar aangeplant. Na de herinrichting van de voortuin van de Hortus heeft dit exemplaar een nieuw plaatsje gekregen bij de winterkas. Ondanks het feit dat deze boom 2 x is verplaatst kan wel een indruk worden verkregen van zijn groeisnelheid. In 1990 was deze Ceder ± 9 m. hoog, thans ongeveer even hoog als de winterkas, dat is 13 m. De Atlasboom vraagt enige ruimte; hij kan wel 30 m. hoog en 30 m. breed worden. In de oudheid waren er grote bossen met Ceders in Syrië en Klein-Azië. Het Libanongebergte was een belangrijke houtbron voor de omringende landen. De kap van hout voor de bouw (denk aan de tempel van Salomo), meubels en schepen, en voor de winning van olie uit het hout is de reden dat de Libanonceder in zijn oorspronkelijke verspreidingsgebied bijna is uitgestorven. Vruchtbare berghegelingen zijn veranderd in woestijnen. De Atlasceder komt uit het Atlasgebergte in Algerije en Marokko. In 1839 is deze soort volgens de Nederlandse

Dendrologie (B.K. Boom, bewerkt door J. de Koning et al.) ingevoerd in Frankrijk en van daaruit naar Nederland gekomen. Op de grond rond de stam van Ceders kan volgens de paddestoelenskundige uit onze buurt, Hans Adema, de Ceder-

grondbekerzwam (zie afbeelding), *Geopora sumneriana*, worden gevonden. Dat is een vrij grote cirkelronde bekerzwam, die meestal half ingegraven (geopora, =aardgaatje) in de grond zit. Van buiten is zij donker reebruin, van binnen grijsbeige. Meestal verschijnt zij eind januari en blijft zij aanwezig tot eind

De kegel van de Atlaseter

april. Het is dus een echte winter- en voorjaarssoort. Het is niet helemaal zeker of het een soort is dat van de afgevalen naalden leeft (= saprotrofe soort), of dat het een soort is dat heel sterk aan de wortels van de Ceder is gebonden (= mycorrhizasymbiont). In de Hortus heeft zij het tot 2 maal verplanten van de Ceder overleefd, hetgeen volgens Hans een vingerwijzing is in de richting van mycorrhizasymbiont. Deze zwam was tot voor kort (5 jaar) een extreem zeldzame soort, maar is in korte tijd heel gewoon geworden. Zij heeft evenals de Ceder een zuidelijke herkomst. Net als veel andere natuurverschijnselen wijst dit op een stijging van de gemiddelde temperatuur gedurende de laatste jaren. In Leiden is de zwam volgens Hans bekend van de Hortus en de Rijsburgerweg, in Oegstgeest ook van de Rijsburgerweg en de Warmonderweg. In de Rijndijk- en Professoren/burgemeesterbuurt heeft hij hem nog niet gezien, maar Ceders zijn er genoeg in onze wijk. Zij kan bij elke Cedersoort groeien. Degene die als eerste deze zwam in onze buurt vindt en dat aan mij meldt krijgt als prijs het door Hans geschreven paddestoelenboekje. In diverse godsdiensten wordt de Ceder als heilige boom beschouwd. Deze soort behoort bijvoorbeeld tot de meest genoemde bomen in de Bijbel (+ 70 maal). Het is echter volgens Eveline Doelman van het P.J. Meertensinstituut niet aannemelijk dat verhalen over de Libanonceder invloed hebben gehad op het gebruik van de kerstboom. De eerste vermelding van kerstbomen in een huiselijke omgeving dateert uit 1605 en komt uit Straatsburg. Tot in de 19e eeuw was het vooral een Duits gebruik. De kerk heeft zich lang verzet tegen deze wereldse cultus. Aanvankelijk schijnen de kerstbomen loofbomen te zijn geweest (bomen die op 24 december in bloei waren of berken). Pas later, eerst in naaldboomstreken, kwamen bomen in gebruik die het gehele jaar groen zijn. De "heilige" Ceders zijn geen kerstbomen geworden. Bij kaarsjes in een boom denken we meestal aan de met kaarsjes versierde Sparreboom. Ceders tooien zichzelf met kaarsjes. 2002 was een top jaar! In de herfst waren alle Ceders rijk

versierd met natuurlijke kaarsjes. Dat zijn de mannelijke bloeiwijzen die als bruin gele kaarsjes op de takken staan. Begin november lag de grond onder de Ceders bezaaid met "gevalen mannen". De mannelijke bloeiwijze bestaat uit een rechtstaand katje van 3-7 cm. Daarin zit een kern met daarom heen spiraalsgewijs staande schubjes die onder aan twee stuifmeelzakjes hebben. Door de warmte van de zon springen ze open waarna het stuifmeel vrijkomt. De vrouwelijke bloeiwijzen (1 cm lang) zijn onopvallende knopjes. Na de bevruchting groeien deze in twee jaar uit tot eironde en vrij gladde kegels. Aan een centrale as in deze kegel zitten schubben met daartussen zaden aan vleugels voor de verspreiding. Aangezien deze zaden voor dieren lekkere hapjes zijn worden die weinig gevonden. Als in de maand december de kunstkaarsen worden ontstoken kan nog even worden gemijmerd over het feit dat de natuurlijke kaarsjes in de Ceder reeds lang en breed zijn "gedoofd"!

Kaarsjes op een tak. foto Jos Versteegen

De Cedergrondbekerzwam. foto Hans Adema

Activiteitenfonds: steun aan bewonersinitiatieven

Bij de behandeling van de jaarrekening 2001 heeft de algemene ledenvergadering van de wijkvereniging besloten om een gedeelte van de ontstane reserve te bestemmen voor een activiteitenfonds.

Het bestuur heeft dit besluit nu verder uitgewerkt en besloten in 2003 een aantal activiteiten die door groepen bewoners worden ondernomen onder een aantal voorwaarden te ondersteunen met een bedrag van € 125. Doelstelling is om de gezelligheid, de sociale samenhang en gemeenschapszin binnen de wijk te bevorderen.

De belangrijkste spelregels zijn:

- het moet gaan om sociale, culturele of sportieve activiteiten met een niet-commercieel karakter die op vrijwillige basis door en voor wijkbewoners worden georganiseerd;
- de organisatoren moeten aangeven voor welk gedeelte van de wijk (bijvoorbeeld een straat, een buurt, een bepaalde leeftijdscategorie) de activiteit wordt georganiseerd;
- voor de activiteit moeten alle bewoners van het betreffende gedeelte van de wijk uitgenodigd worden;
- het draagvlak van de activiteit moet minimaal 25 huishoudens of 40 personen bevatten;
- een aanvraag moet worden ingediend door minimaal 5 leden die binnen het gedeelte van de wijk - waarop de activiteit zich richt - wonen.

Advertenties van leden

Fotolijstjes gezocht Wij zoeken nog enkele "ouderwetse" zilverkleurige fotolijstjes voor het maken van een fotowand, alle afmetingen zijn welkom.
Tel. 512 28 57

Oud herenhorloge gezocht Als liefhebber van oude spullen ben ik voor eigen gebruik op zoek naar een herenhorloge uit de jaren 50 of ouder. Heeft u een (lieftst werkend) horloge liggen dan wil ik u graag een redelijk bod doen.
Tel. 511 22 857

Ook u ... kunt als lid de volgende keer hier gratis adverteren!

Leden van de wijkvereniging die voor het organiseren van een activiteit een beroep willen doen op dit activiteitenfonds kunnen hun aanvraag indienen bij de secretaris van het bestuur (zie wijkwijzer, p. 23). Er kan een redelijk groot aantal aanvragen worden gehonoreerd maar het budget is niet onbeperkt. Het bestuur zal dus het principe 'wie het eerst komt ...' moeten huldigen. Voor verdere informatie kunt u zich wenden tot de penningmeester.

Ad van der Waals
penningmeester

071 5168080

Lammenschansweg 76
2313 DP Leiden
Telefoon 071 - 516 80 80

Planciusplantsoen 26b
2253 TS Voorschoten
Telefoon 071 - 579 31 00

Wijkwijzer

Bewonerscommissie Rijndijk/Meerburg (Ons Doel)
Mevr. C. Monfils, Kanaalstraat 1 2313 NN - tel. 512 08 59

Bewonerscommissie Temminckstraat e.o.
Dhr. E.C. Meyer, Professorenpad 25 2313 TA - tel. 513 2155

Bonaventuracollege
Burggravenlaan 2 2313 HV - tel. 5660166

Woningbouwvereniging Ons Doel
Schuttersveld 65 2316 ZZ - tel. 522 20 25

Stichting Dienstverlening Zuid Oost/
Leidse Senioren Zelfstandig
't Trefpunt, Professorenpad 1 2313 TA - tel. 512 81 83

Dienst Milieu en Beheer Gemeente Leiden
Sector Wijkbeheer, wijk 3, wijkteam stadsdeel Zuid,
Postbus 9100 2300 PC, Boshuizerlaan 5 2321 SG - tel. 516 76 15

Politiebureau Team Zuid
Witte de Withlaan 1C 2253 XS Voorschoten - tel. 525 84 00

Openbare Basisschool Lorentz
Van Vollenhovenkade 19 2313 GG - tel. 514 17 77

P.C. Basisschool Roomburg
Van Vollenhovenkade 15 2313 GG - tel. 513 0958

R.K. Basisschool Sint Joseph
Oppenheimstraat 8 2313 JE - tel. 513 22 63

Stichting Thuiszorg Groot Rijnland
Verbeekstraat 19-21 2332 CA - tel. 5161415
Voor wijkverpleging en gezinshulp:
uitleencentrale Van Vollenhovenkade 25
2313 GG - tel. 512 18 94
Ouder- en kindzorg: tel. 524 10 10

Naschoolse Opvang De Basisbende
Oppenheimstraat 2 2313 JE - tel. 512 43 69

Kinderdagverblijf Peuterpalet
Oppenheimstraat 6 2313 JE - tel. 512 48 39

Parochiecentrum Oud-Katholieke Parochie: pastoor R. Frede.
Cronesteinkade 2 2313 GX - tel. 5124077

R.K. Petrusparochie: Lammenschansweg 40
Pastoor J. Smith, Herensingel 3 2313 JS - tel. 5121912

Peuterspeelzaal De Glijbaan
Burggravenlaan 17a 2313 HM - tel. 5121331

Peuterspeelzaal Olleke Bolleke
Oppenheimstraat 2 2313 JE - tel. 513 10 61

Stedelijk Gymnasium
Fruinlaan 15 2313 EP - tel. 5121365

Maatschappelijk Werk, sector Midden
Langegracht 1B 2313 NT - tel. 522 27 27 (ma-vr. 9-10 uur)

Verzorgingscentrum Lorentzhof
Lorentzhof 1 2313 GA - tel. 514 95 95

Vereniging Professoren- en Burgemeesterswijk,
Postbus 11129 2301 EC
Thomas van Duin (voorzitter), tel. 5131233
Jan Burgmeijer (secretaris), tel. 5126084
Ad van der Waals (penningmeester), tel. 5121889
Rob Broekstra (redactie Wijkkrant), tel. 5122103
Hendrik van Sandick (bestuurslid), tel. 5124330
Netty Steenstra (bestuurslid), tel. 5144560
Ada Ravenstein (bestuurslid), tel. 5124361

Vredeskerk: predikanten: Dr G.J. Venema en Ds J.R. Wolthaus.
Van Vollenhovenkade 21 2313 GG - tel. 5142317

Bloemenkiosk
Lammenschans

Tegenover station Lammenschans
Tel 071 514 18 12
LEIDEN

*Elke dag grote sortering
bloemen en planten*

**Geopend: dinsdag t/m zaterdag
Van 8.00 tot 18.00 uur**

Aanmeldingskaart voor lidmaatschap

Hierbij meld ik mij aan als lid van de Vereniging Professoren- en Burgemeesterswijk. De jaarlijkse contributie bedraagt momenteel € 7,50 en kan worden overgemaakt op Postbank rekeningnummer 55.67.659 o.v.v. lidmaatschap Vereniging Professoren- en Burgemeesterswijk. Deze kaart uitknippen en inleveren bij de secretaris: Jan Burgmeijer, Kanaalweg 42 2313 DV Leiden.

Naam: _____ M/V

Adres: _____

Postcode: _____

Telefoonnummer: _____

Als u een acceptgiro wilt krijgen, vult u dan hier uw giro- of bank-nummer in: _____

Handtekening: _____

Wijkagenda

Elke maandag:

- Klaverjassen in de Vredeskerk van 14.00 tot 17.00 uur
- Bibliotheek in de Lorentzhof van 14.00 tot 17.00 uur
- Inloop koffieochtend 55+ 't Trefpunt van 10.00 tot 12.00 uur, Professorenpad 1

Elke dinsdag:

- Kinderbibliotheekbus in de Cobetstraat, tussen 15.30 en 17.00 uur
- Meer bewegen voor ouderen in de Vredeskerk van 10.00 tot 10.45 uur en van 11.15 tot 12.00 uur

Elke woensdag:

- Volksdansen voor ouderen in de Vredeskerk van 10.00 tot 11.00 uur
- Sociëteit voor ouderen in de Vredeskerk vanaf 14.00 uur
- Bibliotheek in de Lorentzhof van 14.00 tot 16.30 uur
- Kinderrestaurant in tennispark Roomburg vanaf 18.00 uur

Elke vrijdag:

- Bibliotheek in de Lorentzhof van 10.00 tot 12.00 uur

Elke zondag:

- Activiteiten in bezoekerscentrum Reigersbos (polderpark Cronesteijn) vanaf 14.00
- Thee-middag in Lorentzhof van 14.30 tot 16.00 uur.

Elke eerste maandag en dinsdag van de maand staat er een container voor drogisterij Van Harteveld op de Zeemanlaan, alwaar men oud papier kan afgeven voor een goed doel.

Colofon

De Wijkkrant is een uitgave van de Vereniging Professoren- en Burgemeesterswijk te Leiden.

Secretariaat: Postbus 11129, 2301 EC Leiden.

Ingeschreven bij K.v.K. 40448253.

Redactie: Brigitte van Elburg en Rob Broekstra (eindredactie).

Eindredactie no. 24 Thomas van Duin

Met medewerking van: Marjolein Morée, Carolien Polderman-de Vries, Ronald Landheer, Henny Müller, Floris Wouterlood, Gerda Versteegen, Rinny Kooi, Frank van Akkeren, Ad van der Waals, Anneke de Leede, Netty Steenstra, Ada Ravenstein, Gillis Landheer, Frans Hoek, Jan Burgmeijer, Hans Elgeest, Marian Rappoldt.

Vormgeving: Bookman (www.bookman.nl)

Druk: Mostert en Van Onderen!

Met dank aan de bezorgers!

De volgende wijkkrant verschijnt begin april 2003. Sluitingsdatum voor dat nummer: 15 maart 2003.

Inleveren bij de redactie, p/a De Sitterlaan 84, 2313 TS Leiden.

Dit kan schriftelijk, op CD-rom of 3,5" diskette, of per email:

robhbroekstra@vredeswijk.nl

TEEUWEN ASSURANTIE BV

HET ZEKERE VOOR HET ONZEKERE

DE SITTERLAAN 89
LEIDEN
TEL. 071-5149967

stillecentrum

Jethro

Begin de week goed:

Yoga op maandagochtend!

Zaterdag 4 januari: Open Dag

11.00 - 13.00	Open huis met kopje koffie
13.30 - 14.30	Proefles Yoga en Chakra-meditatie
14.45 - 15.45	Proefles Yoga
16.00 - 17.00	Introductie Stress en Ontspanning.

Brochures op aanvraag

Cobetstraat 79, 2313 KB Leiden. tel.: 071 - 513 25 76
www.images-words.nl/jethro e-mail: handuindam@planet.nl